

บทที่ 9

วิธีการต่างๆ ของการประกาศเป็นการส่วนตัว

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารภ

- เขียนข้อพระคัมภีร์จากความทรงจำ
- ให้คำจำกัดความของการประกาศส่วนตัว
- บอก 3 วิธีของการประกาศส่วนตัว
- อธิบายว่าจะนำวิญญาณมาสู่พระคริสต์ได้อย่างไร

ข้อพระคัมภีร์ที่เป็นกุญแจสำคัญ

“ชาวสะมาเรียเป็นอันมากที่มาจากเมืองนั้นได้มีศรัทธาในพระองค์เพราะคำพยานของหญิงผู้นั้นที่ว่า ท่านเล่าถึงสิ่งสารพัดซึ่งฉันได้ทำ” ยอห์น 4:39

คำนำ

คุณได้เรียนรู้วิธีการของพันธสัญญาใหม่ในการแบ่งปันข่าวประเสริฐรวมทั้งการประกาศส่วนตัวหรือการประกาศเป็นกลุ่ม ในบทนี้คุณจะรู้ว่าจะประกาศเป็นการส่วนตัวได้อย่างไร ในบทที่ 10 คุณจะเรียนรู้ว่าจะปฏิบัติตนอย่างไรเมื่อคุณพบความยากลำบากที่อาจเกิดขึ้นในการประกาศส่วนตัว

การประกาศส่วนตัว

ชื่อของหัวข้อก็บอกชัดเจนอยู่แล้วว่าเป็นการประกาศแก่คนแต่ละคนเป็นการส่วนตัว เป็นการประกาศบุคคลต่อบุคคล คนหนึ่งต่อคนอีกคนหนึ่ง การประกาศส่วนตัวอาจทำได้โดย 3 วิธี ต่อไปนี้

การเป็นพยานเงียบๆ

คุณเป็นพยานเงียบๆถึงข่าวประเสริฐโดยวิถีชีวิตคริสเตียนของคุณ ชีวิตของคุณเป็นพยานถึงบางสิ่งบางอย่างไม่ว่าคุณจะตั้งใจหรือไม่ก็ตาม ถ้าชีวิตของคุณไม่สอดคล้องกับคำพูดที่คุณเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐแล้ว สิ่งนี้จะกีดกันคนไม่ให้เขาตอบสนองต่อความรอดที่คุณเสนอให้เขา

แม้ว่าความประพฤติแบบคริสเตียนจะเป็นพยานเงียบๆที่มีพลังที่สุดก็ตาม แต่บางคนก็ห้อยเครื่องประดับทางศาสนา (เช่น ไม้กางเขน) หรือ แขนงข้อความจากพระคัมภีร์หรือรูปภาพไว้ในบ้านของเขา ในบริษัทหรือในรถยนต์ ซึ่งบางครั้งสิ่งเหล่านี้ก็ช่วยในการเป็นพยานเมื่อคนที่ยังไม่รอดถามความหมายของสิ่งนั้น ๆ

ใบปลิวข่าวประเสริฐ

ใบปลิว คือ ข้อความสั้นๆจากพระวจนะของพระเจ้าซึ่งพิมพ์ไว้ในกระดาษเล็กๆ ขยายไม่แพง และถือไปไหนมาไหนได้ง่าย ดังนั้นเราจึงนำไปได้จำนวนมากและแจกจ่ายแก่ผู้ที่คุณพบปะด้วย

คุณจะให้ใบปลิวข่าวประเสริฐแก่ใครก็ได้ เช่นผู้ที่คุณทำธุรกิจด้วย เพื่อนๆ ญาติๆ แม้กระทั่งคนที่ผ่านไปมาในท้องถนน หรือจะใส่ไปกับจดหมายที่คุณเขียนและทิ้งไว้ในห้องสมุด ร้านค้า ภัตตาคาร และสำนักงาน คุณอาจทิ้งไว้ในรถเมล์ รถไฟ หรือสนามบิน

เมื่อคุณได้ให้ใบปลิวข่าวประเสริฐแก่ผู้ใด คุณเพียงแต่พูดว่า “นี่เป็นบางสิ่งบางอย่างที่ดีให้คุณได้อ่านดู หรือว่า “นี่เป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของฉัน (ผม) และดิฉัน(ผม) อยากแบ่งปันให้คุณ” ข้อความเช่นนี้มักจะนำไปให้คุณพูดเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐได้

เมื่อคุณเลือกใบปลิวสำหรับการประกาศส่วนตัว ให้พิจารณาคำถามต่อไปนี้

1. ใบปลิวตอบคำถามของคนนั้น ๆ ซึ่งกำลังถามปัญหาอยู่หรือไม่? ถ้าใช่ ก็หมายความว่า คนสนใจจะอ่านใบปลิว

2. ข้อความนี้สั้นไหม? ข้อความต้องสั้นและตรงจุด มิฉะนั้นคนจะเบื่อหน่ายที่จะอ่านก่อนที่จะจบข้อความ
 3. ไบเบิลวิพุดในทางบวกโดยไม่ได้โจมตีความเชื่อศาสนาอื่นหรือไม่
 4. ไบเบิลวิใช้ภาษาทางศาสนาจนคนที่ไม่รอดทั่วไปไม่อาจเข้าใจได้หรือไม่
 5. ตัวพิมพ์ใหญ่พอที่จะอ่านได้ง่ายๆหรือไม่
 6. ไบเบิลวิบอกถึงข่าวประเสริฐในระดับพื้นฐานหรือไม่
 7. ไบเบิลวิเสนอโอกาสให้ตอบสนองและยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดหรือไม่
- จงเขียนชื่อของคุณ ที่อยู่และเบอร์โทรศัพท์ไว้ที่ไบเบิลวิด้วยเพื่อคนที่ต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมในฝ่ายวิญญาณเขาจะได้ติดต่อคุณได้ ไบเบิลวิที่ขายอยู่มักจะมีช่องว่างไว้ให้คุณกรอกอยู่แล้ว
- ไบเบิลวิไม่ใช่ สิ่งที่ทดแทน การเป็นพยานด้วยคำพูด แต่เป็นสิ่งแถมให้เป็นพิเศษ คุณค่าของไบเบิลวิก็คือ มันจะช่วยเป็นพยานต่อไปเมื่อคุณจากเขาไปแล้ว

การเป็นพยานด้วยคำพูดบอกเล่า

แม้ว่าการเป็นพยานเงียบๆและการบอกข่าวประเสริฐด้วยไบเบิลวิจะมีประสิทธิภาพทั้งสองอย่างก็ตาม แต่นั่นไม่ใช่ทั้งหมดที่พระมหาบัญชาสั่งไว้ จำเป็นที่คุณต้องพูดเพื่อเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐ

คำพูดเป็นพยานส่วนตัวนั้น มักจะใช้อย่างไม่เป็นทางการมากกว่าที่จะใช้ในการเทศนาหรือในการสอน ทำในบ้านคนชราก็ได้ ในโรงพยาบาล ในคุก ในโรงเรียน ในธุรกิจและในการประกาศพิเศษ คุณจะแบ่งปันข่าวประเสริฐกับเพื่อน ๆ ญาติ ๆ เพื่อนบ้านและผู้ร่วมงานในโรงเรียนและธุรกิจ คุณเป็นพยานส่วนตัวได้โดยการเป็นผู้ให้คำปรึกษาในการประกาศใหญ่ ๆ หรือที่หน้าธรรมาสน์ในคริสตจักร เวลาเรียกคนออกมารับเชื่อ ในการประกาศส่วนตัวนั้นคุณจะประกาศกับ ใครก็ได้ ที่คุณพบปะ

การประกาศส่วนตัวอาจทำได้ในลักษณะสัมพันธ์เหมือนที่พระเยซูทรงกระทำกับหญิงที่บ่อน้ำใน ยอห์น 4 คุณอาจเน้นที่บางสิ่งที่คุณสังเกตเห็น คนกำลังทำ หรือคุณเห็นว่าเขาขาดอะไรซึ่งเขาต้องการ คุณอาจถามว่า ซึ่งจะให้โอกาสที่จะบอกข่าวประเสริฐ

การประกาศส่วนตัวอาจทำได้โดยบอกคำพยานว่าพระเยซูได้ทำอะไรในชีวิตของคุณ ในยอห์น 4 ผู้หญิงชาวสะมาเรียเรียกกลับไปในเมืองและบอกคนอื่นถึงประสบการณ์ส่วนตัวของเธอ ด้วยเหตุนี้เองคนจำนวนมาก จึงได้พบพระเยซูและได้ฟังข่าวประเสริฐ พระคัมภีร์บันทึกว่า

“ชาวสะมาเรียเป็นอันมากที่มาจากเมืองนั้นได้มีศรัทธาในพระองค์ เพราะคำพยานของหญิงผู้นั้นที่ว่า “ท่านเล่าถึงสิ่งสารพัดซึ่งฉันได้ทำ” ยอห์น 4:39

คำพยานของหญิงนี้สั้น เพราะว่าเธอรู้เรื่องเกี่ยวกับพระเจ้าเพียงเล็กน้อย เธอเพียงแต่กล่าวว่า “เขาบอกทุกอย่างถึงสิ่งที่ฉันเคยทำ” สิ่งที่เธอรู้เกี่ยวกับพระเจ้านั้นเป็นความจริงสำหรับเธอ เป็นความรู้ใหม่ที่เยี่ยมและพระเจ้าทรงใช้ถ้อยคำของเธออย่างอัศจรรย์

พระเจ้าจะทรงอวยพรคำพยานตะกุกตะกักของผู้เชื่อใหม่ซึ่งรู้จักสิ่งที่เขาพูดเป็นส่วนตัวมากกว่า ข้อความที่ถูกต้องทางศาสนศาสตร์ของผู้ที่กำลังเทศนาถึงสิ่งที่ไม่เป็นความจริงในจิตใจของเขา

การบอกว่าคุณมาเชื่อพระเยซูได้อย่างไรและพระองค์ทรงมีความหมายอย่างไรกับคุณนั้นเป็นเครื่องมือที่มีอำนาจในการประกาศ คำพยานของคุณนำเอาพระเยซูออกมาจากหนังสือพระคัมภีร์ ออกจากศาสนาและคริสตจักรและแสดงว่าพระองค์ทรงพระชนม์อยู่และกำลังทำงานอยู่ทุกวันนี้ คนอาจไม่สนใจพระคัมภีร์หรือศาสนา แต่เขาไม่อาจปฏิเสธความเป็นจริงของประสบการณ์ที่แท้จริงได้ คนที่มีประสบการณ์จะไม่มัววันอยู่ในอำนาจของคนที่ได้เพียงเลย

ถ้าคุณกังวลเกี่ยวกับการให้คำพยานของคุณ สิ่งที่จะช่วยได้ก็คือเขียนลงไปและศึกษาดูคำพยานนั้นก่อนที่คุณจะบอกแก่ผู้อื่น คุณต้องคำนึงถึงคำถามต่อไปนี้ขณะที่คุณเตรียมคำพยานของคุณ

- อะไรนำคุณให้มาเริ่มคิดถึงเรื่องราวเกี่ยวกับพระเจ้า ?
- คุณมารู้จักพระเยซูได้อย่างไร?
- การที่คุณรู้จักพระองค์ทำให้ชีวิตของคุณแตกต่างไปจากเดิมอย่างไร ?
- ชีวิตของคุณได้ถูกเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร ?
- มีอะไรที่แปลกประหลาดหรือมหัศจรรย์เกิดขึ้นบ้าง ? ตัวอย่างเช่น คุณได้รับการรักษาให้หายหรือได้รับการปลดปล่อยจากการเป็นทาสของยาเสพติดหรือเหล้า

เมื่อคุณเขียนคำพยานจบแล้ว ประการแรก เล่าให้เพื่อนคริสเตียนฟังก่อน ขอร้องให้เขาเปลี่ยนแปลงข้อความบางอย่างซึ่งอาจช่วยให้คุณนำคนไม่เชื่อมาถึงพระเจ้าได้ แล้วก็ฝึกฝนเล่าคำพยานของคุณจนกระทั่งคุณสามารถเล่าได้โดยไม่ต้องดูที่เขียนไว้

การเป็นพยานส่วนตัวอาจรวมถึงการร้องเพลงกับเพื่อนบางคน ผู้เขียนสตูดิโอกล่าวว่า

“พระองค์ทรงบรรจเพลงใหม่ในปากข้าพเจ้า เป็นบทเพลงสรรเสริญพระเจ้าของเรา คนเป็นอันมากจะเห็นและเกรงกลัวและวางใจในพระเจ้า” สดุดี 40:3

ตามข้อพระคัมภีร์ดังกล่าว เพลงสรรเสริญพระเจ้าเป็นคำพยานซึ่งอาจทำให้คนมากมายได้รับความรอด

จะนำคนมาถึงพระคริสต์ได้อย่างไร

เป้าหมายของการประกาศส่วนตัวก็เพื่อนำชายและหญิง เด็กชายและเด็กหญิงมาขอการอภัยโทษจากบาปต่าง ๆ ของเขา และต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด

เป็นเวลาหลาย ๆ ปีมาแล้วที่การใช้วิธีการต่างๆ เพื่อนำคนมาหาพระเยซูได้พัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ ซึ่งพูดถึงจุดแง่มุมต่างๆ และการเข้าหาคนด้วยวิธีหลายแบบเพื่อเล่าถึงข่าวประเสริฐ

แม้ว่าแผนการเหล่านี้จะมีประโยชน์ แต่ก็ไม่มีสักวิธีเดียวในการประกาศส่วนตัวที่จะใช้ได้ในทุก ๆ สถานการณ์ คนแต่ละคนซึ่งคุณเป็นพยานกับเขามีความแตกต่างกันไป มีความต้องการและปัญหาไม่เหมือนกัน ความแตกต่างเหล่านี้ทำให้เราต้องเข้าหาเขาด้วยวิธีต่าง ๆ มากกว่าที่จะใช้ข้อท่องจำข้อนั้น ๆ ทุกครั้งไป โดยไม่เปลี่ยนแปลงเลย

คุณต้องไวต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ชักจูงคนมาสู่ความรอด พระองค์รู้แน่นอนว่าคนที่คุณกำลังเป็นพยานนั้นต้องการอะไร เพราะว่าพระองค์เป็นผู้ที่หยั่งรู้จิตใจมนุษย์

อย่างไรก็ตามสิ่งหนึ่งที่ผู้ที่ยังไม่เชื่อทุกคนมีเหมือนกันคือ ความบาปและความต้องการพระเจ้าช่วยให้อรอด โดยเหตุนี้เอง ถ้าไม่พูดถึงการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์อาจนำคุณให้แบ่งปันข่าวประเสริฐอย่างไรแล้วละก็ การเป็นพยานของคุณต้องมุ่งเน้นที่เป้าหมายของการนำคนมาสู่พระคริสต์เสมอ

เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการประกาศการที่คุณเป็นพยานส่วนตัวแก่เขาต้องพูดถึงสิ่งต่อไปนี้

การนำเสนอ : ข้อความพื้นฐานของข่าวประเสริฐ

จงทบทวนบทที่สามของบทเรียนนี้ซึ่งเน้นที่ข้อความของการประกาศข่าวประเสริฐ

เปาโลได้ให้พื้นฐานของข่าวประเสริฐไว้ใน 1 โครินธ์ 15:1-4 จงทบทวนข้อความนี้ในพระคัมภีร์ ข้อความพื้นฐานคือว่าทุกคนเป็นคนบาป พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์เพื่อความบาป พระองค์ถูกฝังไว้และทรงเป็นขึ้นมาใหม่เป็นไปตามพระคัมภีร์

ต่อไปนี้คือข้อพระคัมภีร์บางข้อซึ่งช่วยคุณได้เมื่อคุณเสนอข้อความของข่าวประเสริฐ

- พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่บริสุทธิ์ 1 เปโตร 1:16, ฮาบากุก 1:13
- เพราะว่าพระองค์ทรงบริสุทธิ์ ความบาปจึงแยกมนุษย์จากพระเจ้า อิสยาห์ 59:2
- ความบาปเป็นสิ่งสากลคือว่าทุกคนทำบาป โรม 3:10-12, 23
- การลงโทษความบาปก็คือความตาย เอเสเคียล 18:20, โรม 6:23, สดุดี 9:17
- พระเจ้าไม่ทรงเจตนาให้ผู้ใดพินาศไป 1 เปโตร 3:9, ยอห์น 3:16, โรม 5:8
- เพื่อให้ทุกคนได้รับความรอด พระเจ้าพระองค์เองทรงเสียสละเพียงพอสําหรับทุกคน ฮีบรู 10:10, ยอห์น 1:29, กาลาเทีย 2:20
- พระเยซูทรงแบกรับการลงโทษบาปสำหรับทุกคนเมื่อพระองค์สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน 1 เปโตร 2:24, อิสยาห์ 53:6, 10
- การเสนอความรอดให้เป็นสิ่งสากล (=สำหรับทุกคน) เททิโมธี 2:4

- คำบัญชาให้สำนึกผิดเป็นสิ่งสากล (= สำหรับทุกคน) กิจการ 17:30
- การเชิญชวนให้เชื่อเป็นสากล (= สำหรับทุกคน) โรม 10:9-11
- คนบาปต้องกลับใจและยอมรับพระเยซูเพื่อที่จะได้รับประโยชน์จากการเสียดสละของพระเยซูเพื่อความบาปของเขา ยอห์น 1:12, 5:24

สรุปผล : การเชิญชวนและการตอบสนอง

ในโลกของธุรกิจ คำว่า “สรุปผล” มีความสำคัญมาก การ “สรุปผลหรือการขาย” หมายถึงการจบการขายด้วยการตอบสนองทางบวกจากลูกค้าที่มุ่งหวัง

“การสรุปผล” ก็เป็นสิ่งสำคัญเช่นกันในการประกาศส่วนตัว “การเกือบจะชักชวน” คนบางคนให้ยอมรับพระเยซูไม่เพียงพอที่จะทำให้เขารอดจากนรกได้ ในธุรกิจ การชักชวนที่จะ “ปิดการขาย” โดยรอคอยให้มีการตัดสินใจภายหลังมักจะได้ผลเป็นการตอบสนองทางลบ

ผู้นำในโลกธุรกิจสอนว่า “การปิดการขาย” เริ่มต้นตั้งแต่นาทีที่เขาเริ่มใช้ “เทคนิคการขาย” กับลูกค้ามุ่งหวัง ตลอดการนำเสนอสินค้าเขาทำให้บุคคลนั้น ๆ เห็นด้วยเล็กน้อยกับเขา ซึ่งนำไปสู่การเห็นด้วยครั้งสุดท้ายที่จะซื้อผลิตภัณฑ์นี้

คุณว่าอย่างไร ?

คุณเคยคิดเกี่ยวกับ.....ไหม ?

คุณคิดว่าคนรู้สึกว้า.....ไหม ?

คุณคิดว่านี่เป็นของแปลกไหม ?

คุณเคยมีสิ่งนี้เกิดขึ้นไหม ?

คุณมีปัญหาไหม ?

จงให้บุคคลนั้นมีส่วนร่วมในการสนทนา ให้ข้อมูลแก่เขาเล็กน้อย แล้วถามคำถามซึ่งต้องการการตอบสนอง พระเยซูทรงใช้เทคนิคนี้กับหญิงที่บ่อน้ำใน ยอห์น 4 และกับนิโคเดมัส ในยอห์น 3

ขณะที่คุณสรุปการนำเสนอ จงใช้การตอบสนองของเขามาสร้าง “การสรุปผล” โดยให้มีการตอบสนองทางบวกต่อข่าวประเสริฐ การแบ่งปันข่าวประเสริฐ โดยไม่ได้ให้โอกาสตอบสนองคือ การเป็นพยานแต่ไม่ใช่การประกาศข่าวประเสริฐ เราถูกเรียกให้มีชัยชนะ ไม่ใช่ให้เป็นพยานเท่านั้น

การสรุปผลการนำเสนอข่าวประเสริฐ คือ การถามคำถาม 2 คำถามในรูปแบบดังนี้

1. คุณเข้าใจสิ่งที่ผม(ดิฉัน) ได้เล่าให้คุณฟังไหม ? ซึ่งเปิดโอกาสให้มีการถามคำถามหรือข้อขัดแย้งให้เข้าใจและให้แน่ใจว่าเขาเข้าใจก่อนที่คุณจะเรียกให้มีการตอบสนองครั้งสุดท้าย

2. คุณต้องการจะให้พระเยซูคริสต์เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้า (เจ้านาย) และพระผู้ช่วยของคุณหรือไม่? นำบุคคลนั้นเข้าสู่การอธิษฐานขอการอภัยโทษจากบาปและยอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด

จำไว้เสมอว่าในการประกาศส่วนตัว คุณกำลังทำยิ่งกว่าการขายผลิตภัณฑ์หรือส่งเสริมคริสตจักรหรือนิกาย คุณกำลังเกี่ยวข้องกับจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของวิญญาณมนุษย์

การเข้าไปสู่อาณาจักรของพระเจ้าก็คล้ายคลึงกับการยอมรับคำเชิญไปในงานสมรส ดังที่พระเยซูทรงใช้คำอุปมาเรื่อง งานเลี้ยงแต่งงาน ในมัทธิว 22:2-5 คนที่ตอบรับคำเชิญเท่านั้นที่สามารถเข้าไปได้ ไม่เป็นการเพียงพอที่จะกล่าวว่า “ฉันวางแผนที่จะไปร่วมด้วย”

เมื่อพระเยซูตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า “จงตามเรามาเถิดและเราจะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคนตั้งหาปลา” (มัทธิว 4:19) พระองค์กำลังยกตัวอย่างในธรรมชาติถึงความจริงฝ่ายวิญญาณ ไม่มีคนหาปลาคนใดเพียงแค่อยนแหหรืออวนลงไปเท่านั้น เขาต้องดึงมันเข้ามาเพื่อจับปลาด้วย

การติดตามผล : การสร้างสาวก

ในพระมหาบัญชาซึ่งบันทึกไว้ใน มัทธิว 28:19-20 กล่าวถึงการสอนสองชนิด ชนิดแรกคือ การแบ่งปันข่าวประเสริฐเพื่อนำคนมาสู่ความรอด ชนิดที่สอง คือ การสอนผู้เชื่อใหม่ภายหลังจากที่เขายอมรับองค์พระผู้เป็นเจ้า การประกาศข่าวประเสริฐ (การสอนชนิดแรก) จะไม่สมบูรณ์หากปราศจากการสร้างสาวก (การสอนเพื่อติดตามผล)

ผู้เชื่อใหม่ทุกคนควรได้รับการ “ติดตามผล” ภายหลังจากที่เขายอมรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยของเขา การติดตามผลทันทีประกอบด้วยทำให้เขาแน่ใจในความรอด รับพระคริสต์อย่างเปิดเผย บัพติศมาในน้ำ บัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ การพัฒนาชีวิตการเฝ้าเดี่ยว และกลายเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรท้องถิ่น คุณจะเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับการติดตามผลในบทที่ 13 คือ “ การตัดสินใจหรือการเป็นสาวก? ”

บทสรุป

บทเรียนนี้เสนอหลักการพื้นฐานเพื่อการประกาศข่าวประเสริฐเป็นการส่วนตัว ขณะที่คุณเริ่มต้นแบ่งปันข่าวประเสริฐกับคนอื่น คุณจะเผชิญกับการตอบสนอง คำถามและข้อโต้แย้งต่างๆกันหลายประการ คุณจะรู้จักที่จะตอบโต้เมื่อคุณศึกษาบทต่อไป คือ “จัดการกับความยากลำบาก”

ชื่อ

บททดสอบตนเอง บทที่ 9

1. จงเขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญของบทนี้จากความทรงจำ

.....
.....
.....

2. จงให้คำจำกัดความของการประกาศเป็นการส่วนตัว

.....
.....
.....

3. จงบอกถึงการประกาศส่วนตัวซึ่งทำได้ 3 วิธี

.....
.....
.....

4. จงอธิบายว่าจะนำคนมาหาพระคริสต์ได้อย่างไร

.....
.....
.....
.....
.....
.....

คำตอบบททดสอบ บทที่ 9

1. “ชาวสะมาเรียเป็นอันมากที่มาจากเมืองนั้นได้มีศรัทธาในพระองค์เพราะคำพยานของหญิงผู้นั้นที่ว่า ท่านเล่าถึงสิ่งสารพัดซึ่งฉันได้ทำ” ยอห์น 4:39
2. การประกาศส่วนตัวเป็นดังที่ชื่อบอกคือ เป็นการแบ่งปันข่าวประเสริฐเป็นการส่วนตัวกับคนแต่ละคน บุคคลต่อบุคคล คนหนึ่งต่ออีกคนหนึ่ง หน้า 84
3. การประกาศส่วนตัว กระทำได้โดย
 - เป็นพยานเงียบ ๆ
 - ไปปลิว
 - การเป็นพยานด้วยคำพูดบอกเล่าดูการบรรยายในหน้า 84-85
4. จงเปรียบเทียบคำอธิบายของคุณกับการบรรยายในหน้า 87-89

เพื่อการศึกษาด้วยตนเองต่อไป

1. คนที่ยังไม่รอดมากมายอาศัยอยู่ในชาติที่ปิดกั้นไม่ให้มีการเข้าหาเพื่อการประกาศตามแบบที่เราศึกษามามีชั้นนารีต่างประเทศไม่ได้รับอนุญาตให้วีซ่าและไม่สามารถจัดการประกาศใหญ่หรือเหตุการณ์คล้าย ๆ กันนี้ได้

ในชนชาติเหล่านี้ การประกาศส่วนตัวเป็นที่สิ่งที่สำคัญมาก วิธีหนึ่งที่ผู้เชื่อประกาศข่าวประเสริฐในชาติต่างๆเหล่านี้คือ วิธีเรียกว่า “การเย็บเต็นท์” คุณได้เรียนรู้มาแล้วว่าอัครทูตเปาโลทำงานอย่างไร เพื่อสนับสนุนตนเองด้านการเงินโดยทางอาชีพของเย็บเต็นท์

ในชาติต่างๆที่ปิดประตูต่อการประกาศตามแบบแผนนั้น ผู้เชื่อเข้าไปโดยใช้วีซ่าของคนทำงานทางานทำเพื่อสนับสนุนตนเองและเพื่อจะได้แบ่งปันข่าวประเสริฐเป็นส่วนตัวกับคนที่อยู่รอบๆเขา แม้ว่าผู้เชื่อเหล่านี้ทำงานทางฝ่ายโลก แต่งานสำคัญของเขาคือการประกาศเป็นการส่วนตัว แนวความคิดของการแบ่งปันข่าวประเสริฐนี้เรียกว่า “การเย็บเต็นท์”

2. ขณะที่คุณกำลังทำการประกาศส่วนตัว คุณจะเผชิญกับคนหลายๆประเภทซึ่งมีความเชื่อทางศาสนาต่าง ๆ กัน องค์การที่มีชื่อว่า Lausanne Committee for World Evangelization ได้จัดเตรียมหนังสือเล่มเล็ก ๆ ซึ่งมีคำแนะนำสำหรับการประกาศแก่คนพุทธ ฮินดู มุสลิม พงกัลัทธิมากซิสต์(คอมมิวนิสต์) ผู้ลี้ภัย คนยิว และกลุ่มลัทธิศาสนาใหม่ ๆ

ถ้าคุณต้องการรายชื่อหนังสือเหล่านี้คือ “Lusanne Occasional Papers” จากองค์การนี้ก็ให้เขียนไปขอได้ที่ Lausanne Committee for World Evangelization, P.O. BOX 2308 Charlotte, North Carolina 28211 USA.

3. ถ้าคุณกำลังประกาศส่วนตัว จงระวังการใช้ภาษา “ศาสนา” ซึ่งคนที่ยังไม่รอดไม่อาจเข้าใจได้ คำเหล่านี้คือ “ได้รับความรอด” “บังเกิดใหม่” “เต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” “คริสเตียน” “ฮาเลลูยาห์” และอื่น ๆ คำเหล่านี้เป็นคำธรรมดาสำหรับคุณซึ่งเป็นผู้เชื่อ แต่คนที่ยังไม่รอดไม่เข้าใจ

4. ในการประกาศส่วนตัว อย่าลืมนึกที่จะประกาศกับเด็ก ๆ จงใช้การนำเสนออย่างง่าย ๆ ถึงสิ่งที่พื้นฐานของข่าวประเสริฐ ถ้าเขาสามารถเข้าใจก็ให้มีการตอบสนองและนำเขามาสู่พระเยซู

5. คุณอาจจะนำการสนทนาธรรมดา ๆ ให้เข้าสู่โอกาสที่จะประกาศข่าวประเสริฐ ต่อไปนี้เป็นข้อแนะนำบางประการ

เมื่อมีคนถามว่า “กรุณาบอกผมหน่อยว่าเวลาเท่าไรแล้ว”

คำตอบ “เวลาตามนาฬิกาของผมหรือตามพระคัมภีร์ครับ”

สนทนาต่อไป จงบอกเวลาขณะนั้นแก่เขา แต่เล่าให้เขาฟังด้วยว่าพระคัมภีร์ก็กล่าวถึงเรื่องเวลาไว้ด้วย โดยกล่าวว่า เป็นเวลาที่ทุกคนที่ไม่รู้จักองค์พระผู้เป็นเจ้าจะได้สำนึกผิดและมาหาพระองค์

เมื่อมีคนถามว่า “มีข่าวอะไรบ้าง”

คำตอบ “คุณต้องการข่าวแบบไหนครับ ข่าวดีหรือข่าวร้าย”

สนทนาต่อไป เขาต้องตอบว่า “ชาวดี” แน่แน่นอน ดังนั้นจงบอกชาวประเสริฐแก่เขา
เมื่อมีคนคนเดินมาชนคุณโดยบังเอิญ และพูดว่า “ขอโทษครับ”

คำตอบ “ไม่เป็นไรครับ อุบัติเหตุเกิดขึ้นได้เสมอหรือบางทีมันก็ไม่ใช่อุบัติเหตุ.....”

สนทนาต่อไป “บางทีอาจเกิดขึ้นเพื่อที่ผมจะได้บอกคุณบางอย่างที่พิเศษก็ได้”

เมื่อพนักงานเก็บเงินทอนเงินให้คุณมากเกินไป จงคืนเงินกลับไป

คำตอบ “คุณทอนเงินให้ผมมากเกินไป”

สนทนาต่อไป “มีบางเวลาในชีวิตที่ผมเคยเก็บเงินไว้ แต่ตั้งแต่ผมเป็นคริสเตียนก็มีบางอย่างเปลี่ยน
ไป” แล้วคุณก็บอกเขาว่าชาวประเสริฐมีผลอย่างไรกับชีวิตของคุณ

เมื่อพนักงานขายของถามว่า “ดิฉันจะช่วยอะไรคุณได้คะ”

คำตอบ “ได้ครับถ้าคุณจะช่วยผมช่วยคุณตอบแทน”

สนทนาต่อไป พนักงานตอบว่า “คุณจะช่วยอะไรดิฉันคะ” ก็จงบอกเธอถึงชาวประเสริฐ

เมื่อมีคนขอไปจุดบุหรี่

คำตอบ “ผมไม่ได้ใช้มันเลยตั้งแต่การพังทลาย”

สนทนาต่อไป รับประกันได้เลยว่า คนนี้จะต้องถามคุณว่า “การพังทลายของอะไรครับ”

คำตอบคือ “การพังทลายที่เกิดขึ้นในชีวิตของผมเมื่อผมเป็นคริสเตียน”

เมื่อคุณรับโทรศัพท์และคนนั้นพูดว่า “เสียใจค่ะ... ดิฉันหม่นผิเดเบอร์”

สนทนาต่อไป เธออาจถามว่า “คุณหมายความว่าอะไรคะ” จงบอกเธอไปว่า บางทีอาจเกิดขึ้นเพื่อให้
เธอมีโอกาสฟังบางสิ่งบางอย่างที่สามารถเปลี่ยนแปลงชีวิตและจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของเธอ

คุณอาจคิดถึง “โอกาสพิเศษอื่น ๆ” ในการติดต่อพบปะคนอื่น ๆ ประจำวัน ซึ่งทำให้สามารถบอกชาว
ประเสริฐได้ จงคิดถึงเรื่องนี้ เตรียมคำตอบของคุณเองไว้และพร้อมที่จะใช้

อย่างไรก็ตาม จงจำไว้เสมอว่า ไม่มีวิธีเข้าถึงคนวิถีใดซึ่งใช้ได้ทุก ๆ สถานการณ์ จงเปิดทางให้พระ
วิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำพา การเข้าถึงคนด้วยวิธีของพระองค์นั้นมักจะถูกต้องตามสถานการณ์เสมอ

6. คุณจะเข้าใจความสำคัญของการประกาศส่วนตัวเมื่อคุณพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

การประกาศแก่คนกลุ่มใหญ่ เป็นสิ่งสำคัญแก่คนที่ยังไม่รอดมากมายหลายร้อยคน การประกาศแก่
กลุ่มคนกลุ่มใหญ่ก็ครั้งก็ไม่เพียงพอและมีหลายประเทศที่ไม่อนุญาตให้ใช้วิธีนี้เพราะว่ากฎข้อห้ามของรัฐ
บาล

การประกาศทางวิทยุ มีประสิทธิภาพ แต่คนส่วนมากในโลกไม่มีวิทยุ เมื่อรัฐบาลที่ต่อต้านคริสเตียนมี
อำนาจ เขาก็ไม่ยอมให้มีวิธีการประกาศแบบนี้

การประกาศทางโทรทัศน์ มีประสิทธิภาพ แต่คนส่วนมากในโลกไม่มีโทรทัศน์ เมื่อรัฐบาลที่ต่อต้าน
คริสเตียนอยู่ในอำนาจ เขาก็ไม่ยอมให้มีการประกาศแบบนี้

การประกาศที่คริสตจักร ก็มีทำกันอยู่ แต่ในหลายๆประเทศไม่มีอาคารคริสตจักร ไม่มีเงินหรือเวลาเพียงพอที่จะก่อสร้างอาคารคริสตจักรให้เพียงพอแก่การประกาศแก่ชาวโลกในยุคนี้ บางประเทศห้ามการก่อสร้างอาคารคริสตจักรทำให้ไม่สามารถประกาศด้วยวิธีนี้

การประกาศด้วยวิธีอื่น ๆ จะไม่สามารถประกาศแก่โลกได้หากปราศจากการประกาศเป็นการส่วนตัว

7. ศึกษาการประกาศส่วนตัวซึ่งพระเยซูทรงกระทำแก่

- แอนดรู, ยอห์นและเปโตร ในยอห์น 1:35-42
- ฟิลิปและนาธานาเอล ในยอห์น 1:43-51
- นิโคเดมัส ในยอห์น 3
- หญิงชาวสะมาเรีย ในยอห์น 4
- ข้าราชการ ในยอห์น 4: 46-54
- การทรงเรียก ซีโมน แอนดรู ยอห์นและยากอบ ในลูกา 5:1-11
- คนโรคเรื้อน ในมาระโก 1:40-45
- คนอัมพาตซึ่งเพื่อนของเขาหามมา ในมาระโก 2:1-12
- การทรงเรียกมัทธิว ในมาระโก 2:13-17
- คนป่วยที่สระเบธซาตา ในยอห์น 5
- ชายมือลีบ ในลูกา 6:6-11
- นายร้อย ในลูกา 7: 1-10
- แม่เฒ่าที่คาอิน ในลูกา 7:11-17
- ผู้หญิงบาปที่บ้านของซีโมน ในลูกา 7:36-50
- คนผีเข้าที่เมืองเกราซา ในมาระโก 5:1-20
- ผู้หญิงโลหิตตก ในมาระโก 5:25-34
- คนตาบอด 2 คน ในมัทธิว 9:27-31
- คนใบ้ผีสิง ในมัทธิว 9:32-34
- ไยรัสและครอบครัว ในมาระโก 5:21-43
- หญิงชาวคานาอัน ในมัทธิว 15:21-28
- ชายใบ้และหูหนวก ในมาระโก 7:32-37
- คนตาบอดใกล้เมืองเบธไซดา ในมาระโก 8:22-26
- เด็กชายผีสิง ในมาระโก 9:14-29
- หญิงถูกจับขณะล่วงประเวณี ในยอห์น 8:1-11
- สาวกที่คาดหวัง 3 คน ในลูกา 9:51-62

- ทนายความ ลูคา 10:25-37
- ชายตาบอดแต่กำเนิด ในยอห์น 9
- หญิงหลังโกง ในลูคา 13:10-21
- ชายหนุ่มเศรษฐี ในมัทธิว 19:16-22
- คนตาบอดใกล้เมืองเยรีโค ในมาระโก 10:46-52
- ศักดิ์เศยส ในลูคา 10:1-10
- ยูดาสอิสคาริโอท ในลูคา 22, ยอห์น 13, มัทธิว 27
- ปีลาต ยอห์น 18-19, ลูคา 23
- เฮโรด ลูคา 23, มาระโก 15
- โจร 2 คน ลูคา 23:42-43

8. จงศึกษาการประกาศส่วนตัวในหนังสือกิจการ ดังนี้

- เปโตรและยอห์นกับคนง่อย กิจการ 3:1-11
- พิลิปกับซีโมนคนทำวิทยาคม กิจการ 8:9-24
- พิลิปและซันที กิจการ 8:26-40
- อะนาเนียและเซาโลแห่งทาร์ซัส กิจการ 9:10-20
- เปโตรกับไอแซคและคอร์นัธ กิจการ 9:32-42
- เปโตรกับคอร์เนลิอุส กิจการ 10:1-11, 18
- เปาโลกับเอตีมาส กิจการ 13:6-12
- บารนาบัสและเซาโลกับเซอร์จีอุสเปาลัส กิจการ 13:7-12
- เปาโลและสิลาสกับลิเดีย กิจการ 16:12-15
- เปาโลและสิลาสกับนายคุกชาวฟิลิป กิจการ 16:23-40
- เปาโลประกาศจากบ้านหนึ่งไปอีกบ้านหนึ่งในเมืองเอเฟซัส กิจการ 20:17-35
- เปาโลกับเฟลิกซ์และครุซิลลา กิจการ 24:24-27
- เปาโลกับกษัตริย์อกริปา กิจการ 28
- เปาโลกับปุลลิอุสและพ่อของเขา กิจการ 28:7-11
- เปาโลในบ้านของเขาเองที่กรุงโรม กิจการ 28:16-31